

Pse Perëndia e vuri pema e njohjes të së mirës dhe të keqes në mes të kopshtit?

“Nëse Ai nuk dëshiron që kjo të ndodhë, pse e vënë atë pemë në mes të kopshtit – dhe jo jashtë mureve të Paradise *” Veronika vendos për Die, Paulo Coelho. Për Mari, personazh në romanin “Veronika vendos për Die ‘, shkrimtari Paulo Coelho, dëbimi nga kopshti i Edenit e çiftit ishte arbitrar dhe i pa bazë ligjore” ... Vetëm për shkeljen e ligjit arbitrar, pa ndonjë bazë ligjore nuk ha fryt i “Ditto të mirë dhe të keqe. Megjithatë, pyetja e mësipërme mund të formulohet pa frikën e ndonjë ndëshkimi, ose i cili është duke kryer një sakrilegj apo blasfemi. Qëllimi për të dini pse Perëndia e vuri pema e dijes së mirë dhe të keq në mes të kopshtit pa ndonjë pengesë që penguar njeriun për të hyrë në atë, megjithatë, është e kujdesshme që të theksohet se akti i kërkuar një pyetje, dhe në varësi të i cili bën pyetjen, mund të shtëpisë më të larmishme në qëllimet e tyre fryrje.

Pse Perëndia e vuri pema e njohjes të së mirës dhe të keqes në mes të kopshtit?

Pse Perëndia e vuri pema e njohjes të së mirës dhe të keqes në mes të kopshtit?

Kjo pyetje nuk duhet të bëhet vetëm nga ateistët, skeptikët, magjistarët, spiritualists dhe rrymave të tjera të mendimtarëve laike, por ajo duhet të bëhet kryesisht nga të krishterët. Unë nuk do të thotë ‘të krishterë’ me bosht përmes

fesë, moralit, ose formalitet, por ata që në të vërtetë besojnë në doktrinën e Krishtit.

Pyetja mund të formulohet pa frikën e ndonjë ndëshkimi, ose i cili është duke kryer një sakrilegj apo blasfemi. Qëllimi për të dini pse Perëndia e vuri pema e dijes së mirë dhe të keq në mes të kopshtit pa ndonjë pengesë që penguar njeriun për të hyrë në atë.

Por ajo është e mençur që të theksohet se akti i kërkuar një pyetje, dhe në varësi të cilët pyet pyetjen, mund të shtëpisë më të larmishme në qëllimet e tyre fryrje.

Për të kuptuar këtë veçori pyetjet e veta, le të kthehet në ngjarje në Eden:

‘Gjarpër’ bërë një pyetje gruas: [“A ka Perëndia në të vërtetë ka thënë:”](#) nuk do të hani nga të gjitha pemët e kopshtit “(Zanafilla 3: 1). ‘Gjarpër’ donte të dinte, ose të vënë në pikëpyetje urdhëresë hyjnore? Çfarë perspektivë motivuar pyetësorin?

Vini re çfarë dinak ‘gjarpër’ do të mund me fjalë të vënë në të,

- Ai e quajti vëmendjen Evës frytit të njohjes së pemës së mirë dhe të keqe;
- theksohet ideja e një ndalimi të përkeqësuar, i gabuar dhe se nuk ka ekzistuar kurrë;
- A ndiheni grua vetë-siguroi Duke demonstruar ‘gjarpër’ njohuri superiore;
- Prandaj, gruaja nuk arrijnë të gjejnë strehë në fjalën e Perëndisë, dhe;
- Ai mori rastin për të ekspozuar gënjeshtër që i prodhuar gabim.

Pyetja: “Pse Zoti e vënë pemën në mes të kopshtit është e rëndësishme dhe duhet të bëhet kur ju keni dëshirë të dinë, megjithatë, në varësi të kontekstit, apo koha që i është bërë,

mund të përdoret për të dystohet. Ju lutemi Shënim:

*"Nëse Ai nuk dëshiron që kjo të ndodhë, pse e vënë atë pemë në mes të kopshtit – dhe jo jashtë mureve të Paradise *"*

Veronika vendos për Die, Paulo Coelho, São Paulo, Publisher Earth Brazil, 2006, Page 108. .

Kur ballafaqohen me pyetje si kjo është e kujdesshme që të kontrolloni se çfarë motivimin pas saj:

1. a) dëshirë për të dini, ose;
2. b) thirrje për të kritikuar, për të dystohet, etj?

Një tjetër pikë për t'u konsideruar i referohet gjendjes emocionale të pyetësit.

Pyetja në ekran duhet të bëhet, megjithatë, nuk duhet të mohoj atë vetëm momentet e emocionale mosbalancim. Pse pyetje hyjninë e arsyeve vetëm kur ju nuk jeni mirë jashtë, kur ju humbni një të afërm, kur ajo vjen nga një marrëdhënie frustruese, kur në depresion, kur në viktimë, katastrofa, etj?

Nëse pyetësi dëshiron të marrë për të vërtetën nuk mund të rrezikohet emocionalisht.

Është e ditur se një nga problemet shkencë moderne është mjet, dmth mjet analitik të ngjarjeve të caktuara shkencore. Si për të analizuar një atom pa mjet analizave të ndërhyjë me dinamikën e atomit? Nëse analizohet me mikroskop, vetë drita jutting në atomit nuk do të ndërhyjë në atë që është shikuar, ndërhyrë me matjen dhe diagnoza? Duke paraqitur ngjyra të caktuara në qeli për të parë atë, nuk do të ndërhyjë me dinamikën e komponimeve të tyre?

Ata do të thonë një analizë e cila varet vetëm nga marrëdhëniet logjike, personi që kërkon një përgjigje është e përkushtuar emocionalisht? Nëse pyetjet, bazë për çdo kërkim të dijes, të përfshirë tashmë me elemente tendencioze lindin?

Ai vijon se, nëse një person është i komprometuar

emocionalisht, ju do të dëgjoni vetëm atë që ju doni të dëgjojnë, dhe të shohim vetëm atë që ju doni të shihni. Kështu, ne kemi një deklaratë e vërtetë të thënies popullore: *“E verbër si ata që nuk do të shoh”*

Që nga djalli bëri pyetjen gruas: *“A ka Perëndia në të vërtetë ka thënë:”* Mos hani nga të gjitha pemët e kopshtit “(Zanafilla 3: 1), duke theksuar një ndalim që efektivisht nuk ekzistonte, shumë mendimtarë të vetëm të dëgjojnë dhe të shohin në ordinancë Perëndia i dha njeriut një ndalim. Madje akuzojnë Perëndinë për të shkaktuar këtë njeri për të mosbindjes, apo se Perëndia shpikur dënimin.

Por ajo që Perëndia i tha njeriut? A ateistë kanë lexuar atë që ka thënë Zoti? A hapur kritikët dhe në mënyrë efektive të lexoni librin që përmban të dhënat e asaj që ka thënë Zoti?

Vini re çfarë tha Zoti, *“nga çdo pemë e kopshtit; Ha bile lirisht...”* (Zan 02:16). Gjërat që Perëndia i theksuar? Perëndia theksoi se njeri ishte i lirë, dhe kjo do të mund të veprojë sipas dëshirës. Adam lirisht do të mund të hani nga të gjitha pemët e kopshtit, megjithatë, “gjarpër” theksoi grua vetëm një ndalim.

Është e habitshme që në çdo akuzë kundër Perëndisë citoj fjalët e tij siç është shënuar tek Zanafilla, sidomos, *“nga çdo pemë e kopshtit Ha bile lirisht...”* (Zan 02:16). Zakonisht emërtim frytin e njohjes të së pemës së mirë dhe e keqe vetëm ‘frutash e ndaluar’. Dhe fruta ka qenë kurrë ‘ndaluar’ për shkak të të gjithë drurët njeri do të mund të hani ‘lirisht’.

Induksioni i ‘gjarpër’ errëson të vërtetën për atë që gjen kënaqësi në manifest që ata si zemrat e tyre. Gabuar për të grupohem pyetjen njëanshëm e ‘gjarpër’ urdhëresës hyjnore, dhe interpretojnë atë vetëm si ndalimi. Well predikues tha: *“I pamendi ka nuk të pëlqen më urtësi, por vetëm për të manifestuar çfarë e kënaq zemrën tuaj”* (Fjalët e Urta 18: 2).

Çfarë është e qartë në urdhëresë hyjnore? Perëndia i dhënë

Ademit ushtrimin e vullnetit të lirë!

Perëndia vendos pema e dijes së mirë dhe të keq në mes të kopshtit, pa asnjë pengesë që lejoi njeriun të hajë nga fruti i saj për të ju jap lirinë.

Nëse pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes nuk ishte vendosur midis drurëve të tjerë të Edenit, Adami ishte në mënyrë efektive i lirë? Nuk është liria kur nuk ka kufizime? Si për të hartuar lirinë pa një referencë të përcaktuar?

Nuk ka kufizime për Perëndinë? Kuptohet se Perëndia është i lirë, por Ai nuk mund të gënjejë. Perëndia nuk mund të shkojnë përsëri në fjalën e tij. Ai nuk mund të premtoj dhe nuk janë në përputhje! Edhe pse Perëndia është Perëndia, i paraqet fjalën e tij! Megjithatë, Ai është shprehja e fundit e lirisë!

Liria nuk është në Duke bërë atë që është e vuri veton para është aftësia për të refuzuar apo nuk ndalohej.

Pa pemë dhe pa paralajmërim hyjnor nuk do të kishte ushtrim i lirisë, dhe njeriu është i lidhur me Perëndinë, edhe kundër vullnetit të tyre. Rregulli (lirisht) dhe përjashtim (por) shkojnë së bashku për të të jetë e mundur ushtrimi i lirisë (Zan 2:16 -17). Të gjitha pemët e kopshtit mund të provuan lirisht, por, njeriu duhet të marrë parasysh se në qoftë se ai hante nga pema e dijes së mirë dhe të keqe, do të bartë pasojat (ndarje nga Perëndia).

Edhe pse e krijuar i lirë, nuk do të kishte arsye për liri të tillë nëse Adami nuk kanë mundësi reale për të ushtruar atë. Çfarë është liria pa mundësinë për të qenë të robëruar? Zgjidhni ndaluar nuk është me të vërtetë liri, sepse ajo nuk banojnë në të ndaluara më parë, mundësia e refuzimit të diçka të realizueshme: skllavëria.

Ashtu si kungim me Perëndinë (jeta) është kusht antagonist i shitjes së lavdisë së Perëndisë (vdekjes), që të jetë me të Perëndia është liria, dhe tjetërsuar nga Ai skllavërinë të

mëkatojë.

Vetëm atje ku është Fryma e Zotit, atje është liria, kështu që vetëm njeri Perëndia është i lirë dhe jeton (2 Korintasve 3:17).

Adami nuk u përpoq fruta të jenë të lirë, sepse të provoni atë, kaloi gjendjen e arrestuar, Duke paraqitur në vendimin e tyre.

Në një moment Adami ishte nën presion për të marrë një vendim?

Liria është patentë, i qartë, për Adam nuk ishte i detyruar të bëjnë ndonjë vendim. Ai ishte i lirë, sepse aty nuk kishte ndonjë lloj të shtypjes që do të detyrojë atë për të marrë një vendim.

Adami nuk e dinte pasojat e veprimeve të tyre? Ai nuk kishte njohuri për të marrë një vendim? Ajo do të jetë një injorancë të bekuar?

Lufta për informacion, Duke hedhur poshtë ndonjë regjim politik që shkel të drejtën e informimit është një konstante për njerëzimin gjatë shekujve. Por pse të akuzojnë mosbindjes induksion e Perëndisë për dhënien e një të drejtë kaq i dashur për të Ademit, kur të informuar për pasojat e veprimeve të tyre?

Njeriu është i lirë vetëm kur ju e dini pasojat e veprimeve të tyre. Njeriu është i lirë kur ju keni të drejtë për të marrë vendime. Njeriu është i lirë kur ju keni njohuri për të bërë vendimet e tyre.

Urdhëresë hyjnor ishte në asnjë mënyrë arbitrare, në vend se çdo sistem ligjor që njeriu ka shpikur ndonjëherë. Urdhëresë hyjnore është shprehja më sublime e frymës së ligjit: ajo kishte për qëllim të ruajë asetet më të rëndësishme të njeriut – jetën dhe lirinë.

Ndërsa nuk ha nga pema, Adam do të mbetet gjallë (të bashkuar

me Perëndinë), sepse rezultati ishte i qartë: me siguri vdes (tjetërsimit nga Zoti). Ndërsa refreni nga pema e njohjes të së Ademit të mirë dhe të keqe do të mbetet i lirë, por pasi të hahet, të bëjë do të jetë një i burgosur i vendimit tuaj.

Për Mari, personazh në romanin “Veronika vendos për Die ‘, shkrimtari Paulo Coelho, dëbimi nga kopshti i Edenit e çiftit ishte arbitrar dhe i pa bazë ligjore” ... *Vetëm për shkeljen e ligjit arbitrar, pa ndonjë bazë ligjore nuk ha fryt i* “Ditto të mirë dhe të keqe.

Është e pakonceptueshme që dikush, dhe të përdorin si shembull argumentet e karakterit Mari, të lidhura në një sistem ligjor që është i hartuar në mënyrë që njerëzit e zakonshëm nuk e kuptojnë kërkesat, dhe ky regjim mbështet parimin se askush nuk mund të pretendojnë injorancën e ligjit , vënë në dyshim se ka pasur arbitraritet në ordinancën e Edenit.

Nuk de o të jetë arbitrar nëse Perëndia nxjerrë ligje për të mirën e tyre, por urdhëresë dhënë Adamit kishte për qëllim vetëm për të ruajtur atë që i përkiste njeriut. Bëni dikush përgjigjet penalisht, madje edhe kur në dijeni të ligjit, është që të nxjerrë ligje për të mirën e ligjit, jo vartës të ligjit.

Nuk ka asgjë në këtë diferencë të akuzojnë Perëndinë e arbitraritetit, por paditësit e duan të vënë ordinancën hyjnore në pezullimin, madje jetojnë nën një sistem ligjor që lundron parimet më të ulëta të urdhëresës hyjnore. Ndërsa urdhëresë hyjnore për qëllim për të ruajtur dy gjëra më të çmuara që ka dhënë për njeriun, sistemet ligjore e sot janë propozuar për të ndërmjetësuar konfliktet e interesit, duke qenë jashtëzakonisht ndëshkuese. Për shembull: të vrarë dikë vjen për shkak të dënimit me burgim.

Akuzë që Perëndia shpiku dënimin nëpërmjet ordinancës dhënë Ademit është i bazuar në një logjikë të thjeshtë edhe pa e hetuar faktet e përshkruara në të Biblës *“Zotit të (...) Në të*

kundërtën, ka shkruar ligjin dhe gjeti një mënyrë për të bindur dikush për të thyer atë, vetëm të jenë në gjendje të shpikë Dënimi “idem.

“Dhe Zoti Perëndi e urdhëroi njeriun Duke i thënë: nga çdo pemë e kopshtit Ha bile lirisht, por nga pema e dijes së mirë dhe të keqe, nuk do të hani; për ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur “(Zanafilla 2:16 -17).

Çfarë është pasojë e vendimit të njeriut për të ngrënë frytin e njohjes të së mirës dhe të keqes? Vdekja. Vdekja nga të cilat Perëndia i bërë referencë nuk ishte fundi i funksioneve vitale të trupit, sepse kur iu referuar vdekjes fizike të njeriut Ai përdor ‘kthim në pluhur’ Termi.

Nëse ka pasur vetëm Adamin dhe Evën në Eden, ata do të vdesin për të cilët?Vendimi për të hajë frytin do të rezultojë në tjetërsimit, një pengesë midis Perëndisë dhe njerëzve. Vetëm termi “vdekje” për të përshkruar gjendjen ‘të re’ të rëndësishme për njeriun pas rënies.

Kur Perëndia e paralajmëroi: “nuk do të hani ‘, u sinjalizuar se nëse njeriu nuk dëshironte të bëjnë me dhe varet Krijuesit (të jetës), që të mbrojnë veten e njohjes të së frutave të mirë dhe të keqe. Si njeri ishte i lirë, në qoftë se nuk më të kërkuar për të jetuar në varësinë e kujdesit dhe njohurinë e Zotit, do të mund ‘të jetë’ pos Tij (e vdekjes).

Pasi të hahet frytin e njohjes të së mirës dhe të së keqes, njeriu u bë si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen. Pengesë armiqësi ishte ngritur (vdekje, ndarje, tjetërsimi...), dhe njeriu shkoi për të luajtur nga ana e njohurive të fituara.

Perëndia askush shtyp (Jobi 37:23), dhe provokoj askënd me të keqen (Jakobi 1:13), prandaj, rënia e njeriut nuk erdhi nga Krijuesi. Ishte njeri i cili nisi praninë e Krijuesit.

Pasi të hahet fruta dhe vdesin (tjetërsimit), njeriu u bë një

Rob që të jetë vendimi i tij. Edhe pse të jetë si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen, isha larguar nga Perëndia, pra u kërkua që të mbajë e tyre. Kur ndahet lavdinë e Perëndisë, njeriu nuk ishte si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen, por Perëndia vinte nga të gjitha gjërat. Nga çdo pemë e kopshtit që u mbjellë nga Zoti njeri do të mund të hani lirisht, me rënien, njeri ishte në zotërim të njohurive të nevojshme dhe të nevojshme për të mbajtur djersën e ballit të tij (Zanafilla 3:19).

Kushti i Ademit barazohet me djalë i cili menaxhon emancipimin e babait të vet: të qëndrojë me veten e tyre. Kur ai ishte i njohur sa duhet deri dhe kanë tendencë kopshtin e Perëndisë, tani, nga kopshti, toka ishte vënë për të prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, kështu që njeriu provësse jetesën e tyre përmes djersën e ballit të tij (Zanafilla 3:18). Puna nuk ishte dënim, sepse njeriu ka punuar që nga ajo ishte vënë në kopsht.

Njeriu u bë “pavarur” pas rënies, dhe ishte hedhur nga Kopshti i Edenit, me qëllim që të iniciojë mundin e tyre lërim një tokë “të vështira” që prodhojnë djersën sipas masës së punës së njeriut (Zanafilla 3:23). Vini re se ekziston një dallim i madh në mes të “lirisë” (të jetës) dhe ‘pavarësi’ (vdekje). Kur ajo është e lirë, nuk është një marrëdhënie e vendosur midis palëve, por kur vendosjen e pavarësisë, marrëdhëniet janë shfarosur.

Para se të bien njeri ishte i lirë për të vendosur nëse janë apo mbetur nda nga Krijuesi. Pas rënies, u bë një rob për vendimin e tij për shkak se ajo nuk ka mjete për t’u kthyer tek Krijuesi. Edhe pse shumë të kërkuar përsëri të Krijuesit të tyre, janë të dënuar me dështim.

Përsëri për të jetuar është e mundur vetëm përmes vetë Krijuesit, Duke treguar dashuri me anë të fjalës së tij. Si njeri nuk ka dhënë kredi (besuan) fjalën që ishte ajo për jetën, mënyra e vetme njeri përsëri në jetë është që të

besojnë në fjalën e Fjalës së mishëruar – Krisht, që në Eden u lidhur me ‘teofanicamente’ me Adamin.

Kjo është arsyeja pse Krishti thotë: “Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, lumenj e jetesës rrjedhjen e ujit nga brenda tij” (Gjoni 7:38). Vetëm besojnë Shkrimet! Ju nuk keni nevojë si bëri Evës, që në vend të besuar në fjalën e imazhit shprehur të Perëndisë, kërkoi të forcojë fjalën e saj “Dhe gruaja iu përgjegj gjarprit: një fryt të kopshtit pemë të hani, por i pemës që është në mes të kopshtit Perëndia ka thënë: ” Ju nuk do të hash mishin e tij; mos u prekni, që të mos vdisni “(Zan 3: 2 -3).

Kjo ishte e mjaftueshme për të besuar fjalën e Zotit i cili i tha atyre se ‘vdekur me siguri “nëse do të përdorte lirinë që kishin, dhe ha nga pema e dijes së mirë dhe të keqe. I detyruar nga gjarpri, Eva mërzitur statutin, i cili theksuar lirinë, vigjilent dhe të kujdesshëm, Duke e bërë atë një “ligj” rreptësisht e ndaluar: “Ju nuk do të hash mishin e tij; mos u prekni, që të mos vdisni” (Zanafilla 3: 3).

Ku ka vetëm një ‘ligj’ penguese në vend të normave që promovon lirinë, epshi punon në njeriun, si për të kuptuar lirinë e normave të përcaktuara si rreptësisht një urdhërim (Ligji), mëkat vepron çdo epshin. Për shembull: Eva shikoi dhe pa që pema ishte e mirë për t’u ngrënë, të këndshme për syrin dhe të dëshirueshme për ta bërë të zgjuar dikë (Si ajo konsiderohet urdhëresë si rreptësisht të qenë një urdhërimi, mëkati përmes urdhërimit punuar çdo epshin), ajo drejtuarfruta dhe hëngri.

Edhe në qoftë se ndalimi (ligji) nuk është mëkat, njeriu njeh vetëm epshin kur ballafaqohen me ndalimin (ligji). Liria ‘e çdo pemë Ha bile lirisht’ mëkati ishte i vdekur, njëjtë si të jetuar pa ligj, sepse ligji (ndalimi) ka vetëm arsyetim në favor të shkelësve (1 Tim 1: 9), ndërsa ordinancën në lidhje me kujdesin pa pagesë. Vetëm ndalim “Mos ha prej saj”, mëkati mendoj rast, sepse ajo përfundon Duke punuar çdo epshin.

Ndërsa ka qenë liria njeri ka jetuar, por ndalimi 'nuk hani prej saj', lakmia çuar në mëkat që solli vdekjen. Vini re se urdhërimi që ishte për jetën, u bë vdekje. Komanda (urdhëresë) është i shenjtë, i drejtë dhe i mirë, dhe ligji (ndalimi) santa, megjithatë, mëkat gjetur rast në ordinancë është vrarë njeri. Sin gjetur vetëm një pretekst sepse, i detyruar nga çështja e gjarprit, Eva kuptohet se urdhëresë ishte i mbyllur në mënyrë rigoroze një ligj penguese, dhe përmes urdhërimit 'ti nuk do të hani', mëkati i mashtruar atë dhe e vrau atë.

Prandaj, çdo leximi i shkrimeve të shenjta duhet të kuptojnë se ku është Fryma e Zotit është atje është liria, por vetëm ligji prodhon zemërimin; për mëkatin do të gjejnë gjithmonë një pretekst të ligjit përmes epshit.

Ligji imponohet vetëm mbi shkelësit (1 Tim 1: 9), dhe për shkak të shkelësit (Gal 3:19). Të dy ligj, "hëngre nga pema për të cilën të kisha urdhëruar të mos haje" (Zanafilla 3:11), si nga ligji i Moisiut u shtua për shkak të shkeljes, sepse ajo vepron zemërimin e Perëndisë, në vend të kujdesit urdhëresë, e cila është e justifikuar për të drejtëve (1 Tim 1: 9).

Për të fituar 'gjarpër', Eva ishte e mjaftueshme që të rrinë normave të caktuara hyjnore ashtu si Krishti kur Ai tha, "Kjo nuk është e shkruar vetëm me bukë e bën njeri të gjallë, por me çdo fjalë që Del nga goja e Perëndisë" (Mt 4 : 4). Ka një dallim në mes:

- Çfarë tha Zoti, "nga çdo pemë e kopshtit Ha bile lirisht, por nga pema e dijes së mirë dhe të keqe, nuk do të hani; për ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur "(Zanafilla 2:16 -17);
- Çfarë Eva tha: "Nga fruti i pemëve të kopshtit të ngrënë, por nga fruti i pemës që është në mes të kopshtit Perëndia ka thënë: " Ju nuk do të hash mishin e tij; mos u prekni, që të mos vdisni" (Zan 3: 2 -3) .

Ajo harruar të gjithë drurët do të mund të hani lirisht, e cila çoi në një përfundim të gabuar: “Ti nuk do të hash mishin e tij; mos u prek atë...”.

Ndërsa sistemi ligjor i sotëm ndjek shkelësin për të imponuar dënimin e përcaktuar, urdhëresë i Edenit vetëm vënë njeriun të vetëdijshëm për pasojat e veprimeve të tyre. Perëndia nuk e ndjekin njeriun ta dënoj atë para se njeriu i vuajtur pasojat e vendimit të saj kështu hëngrën frutin.

Ndërsa gjarpër bërë e njohurive të mirën dhe të keqen si tërheqës për njerëzit hahet fruta, vetëm Zoti e paralajmëroi se në qoftë se ajo hëngri frutin, njeriu do të krijojë një pengesë mes njeriut dhe Zotit (vdekje, mëkat, tjetërsimi, skllavëri).

Nëse Zoti vuri një pengesë mes njeriut dhe pema e njohjes të së mirë dhe i keq, për të krijuar një marrëdhënie të mosbesimit në mes Krijuesit dhe krijesës. Skeptikët Sot nuk e akuzojnë Perëndia të bëjë një ‘votë’ të besimit në njeriun. Nëse ka pasur një pengesë mes njeriut dhe pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, do të argumentojnë se në një moment njeriu ishte e lirë.

Çfarë ne shohim? Cili është qëllimi i pyetjeve që janë Duke u ngritur sot? Kërkojnë informacion ose duan të shkatërroj Perëndinë?

Ka mitos të krimit, mosbindje, rebelim urdhëresë vijim?

“Zoti Perëndi e urdhëroi njeriun Duke i thënë, nga çdo pemë e kopshtit Ha bile lirisht, por nga pema e dijes së mirë dhe të keqe, nuk do të hani, sepse ditën që ju hani, ju me siguri do të vdesësh” (Zanafilla 2:16 -17).

- Perëndia thekson liri të plotë – “nga çdo pemë e kopshtit Ha bile lirisht...”;
- Njoftimi formal pa inducing një vendim: “... por nga pema e dijes së mirë dhe e keqe, ti nuk do të hani ...”;

- motivimi Alert, njohuri të nevojshme për një vendim: “... sepse ditën që do t’i hani prej saj, ke për të vdekur”;
- Pasojat e vendimit: “... të vdekur me siguri”;
- ‘ligjore’ të jetë ‘tutored’ mirë: jeta dhe liria.

Nëse rinumërimi Bibla që Perëndia e La pemë pa paralajmërim në kopsht, dhe mbjellë midis pemëve të tjera të ngjashme, dhe padashur njeri hëngri frutin dhe vdiq, akuzojnë Perëndinë për të qenë i heshtur, i padrejtë dhe pa dashuri për krijesat e tij.

Mari, pas marrjes në pyetje motivimin e Perëndisë vënë pema e njohjes të së mirës dhe të keqes, në mes të kopshtit, satirizon rrëfimin për ngjarjet pas rënies së njeriut dhe sugjeron se Perëndia ishte sadist:

“Kur ligji është thyer, Perëndia – Gjykatësi i Plotfuqishëm – madje simuluar një ndjekje, si në qoftë se ata e dinë të gjitha vendet e mundshme fshehur. Me engjëjt shikuar dhe zbaviten me shaka (jetës për ata gjithashtu duhet të jetë shumë i mërziur, pasi që Luciferi kishte lënë në qiell), Ai filloi Duke ecur. Mari menduar si atë të Biblës pasazh do të bëjë një skenë të bukur në një thriller: hapat e Perëndisë, duket i frikësuar se çifti shkëmbyera ndërmjet tyre, këmbët papritmas u ndal në krah të cache “Ditto.

Çfarë Mari avokat i romanit është, shumë të bëni në një ditë-për-ditë. Përdorin njohuritë e tyre profesionale, apo trajnimin e tyre akademik të shkatërroj atë që ata nuk e kuptojnë.

Hapat e Perëndisë në Eden do një skenë në një thriller? Perëndia ka këmbët? Perëndia simuluar një ndjekje? Perëndia ishte sadist?

Njohuri ligjore, historike dhe madje shkencor i pamjaftueshëm për të vlerësuar pyetjet e mësipërme. Por nëse ju keni njohuri të Biblës, nuk ka asnjë pengesë në çdo pasazh të Biblës.

Në përgjithësi shikimin pamatur kjo shtrirje e Perëndisë biblik në lavdinë e tij dhe madhështi, megjithatë, të harrojmë se në Bibël ka ngjarje të shumta Theofanisë. Theofanisë është një koncept teologjik të natyrës që do të thotë manifestimin e Perëndisë në çdo vend, gjë ose person. Ngjarjet numërohen më mahnitës i referohet njerëzve të Abrahamit (Zanafilla 18: 1 -2) dhe Musai (Ex 3: 2 -6).

Por Theofanisë më e rëndësishme ndodhi në Eden sepse Adami u krijua nga pluhuri nga toka dhe ishte e lidhur drejtpërdrejt me imazhin e shprehur të Perëndisë – Krishtit. Kush është imazhi shprehur e Perëndisë? Shkrimtari i Hebrenjve thotë, Krishti, Biri i Perëndisë (Heb 1: 2 -3). Jezusi është imazh shprehës i Perëndisë, trashëgimtar të gjitha gjërave, dhe nëpërmjet tij bota u krijua, Duke përfshirë krijimin e Ademit (Fjalët e Urta 30: 4).

Kur Perëndia tha: **“Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne”** (Zanafilla 1:26), imazhi shprehur e Perëndisë ishte në krye të kësaj detyre. Si Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet? Imazhi shprehin e Perëndisë së padukshëm, Fjalën e përjetshme që ishte për të mishërojnë, edhe përgjegjës për të gjithë krijimit, e krijoi njeriun si figurën e saj (Zanafilla 1:27; Rom 5:14).

Duke kujtuar se shifra nuk është imazhi shumë nga gjërat, ne kemi vetëm përlëvdur Krishti është imazhin dhe ngjashmërinë e Perëndisë, dhe vetëm njerëzit që rishfaqen me të arritur qëllimin e përjetshme themeluar në Eden që është për njeriun si imazhin e Krishti, sipas vizionin e Krishtit, që është imazhin shprehur të Perëndisë (Zanafilla 1:27).

Perëndia krijoi njeriun në imazhin e Krishtit si Ai që është si Ai, që është, si Birin e tij. Dhe si njeriu është bërë në imazhin e Birit të Perëndisë? Biri i Perëndisë (shëmbëllimi i Perëndisë) krijoi atë. Kjo është, kështu që Perëndia krijoi njeriun imazhin e Birit të tij, Biri i krijuar (Zanafilla 1:27).

Kjo është arsyeja pse Perëndi formoi (duart) njeriun nga pluhuri i tokës, i fryu në e tij (fryma) në vrimat e hundës (gojës) (Zanafilla 2: 7). Për më tepër, mbolli një kopsht në Eden, dhe vendosi në të njeriun, që nuk është imazh shumë (shprehur) përpara një figurë e Krishtit, që është shprehur imazh (i saktë) i Perëndisë.

Zoti Jezus përdorur duart e tij për të bërë një ndihmës për Adamin (Zanafilla 2:21), foli çiftit (Zanafilla 3: 8), dhe rroba të bëra për të dy (Zan 03:21). Ose Adam nuk e fsheh sepse ai dëgjoji hapat e para, sepse ai dëgjoji zërin e imazhit shprehur të Perëndisë. Ata fshehën sepse unë nuk e dua Perëndinë (Theofanisë = imezhin shprehur i Perëndisë) i pa ata, pa kostume.

Si Krishti iu shfaq Abrahamit, shfaq gjithashtu dhe ishte e lidhur me Adamin, i cili ishte figura e tij [“Abrahami, ati juaj, ngazëullohej në shpresën shihte ditën time; e pa dhe u gëzua”](#) (Gjoni 8:56; Rom 5:14).

Për ata që nuk e kuptojnë këto ngjarje, duket qesharake një Perëndi i plotfuqishëm shikoni për një çift në kopshtin e Edenit, por Adami ishte e lidhur me imazhin e shprehur të Perëndisë, sepse ai mori prej tij urdhëresë. Ndonjëherë Zoti vizitoi çift në kopsht, e bëri këtë në Theofanisë, nuk pavenitur lavdinë.

Vizita e Zotit nuk ishte me zërin e gjëmimit, siç vërehet në paraqitjet e tjera, para se Adami fliste me dikë që ishte i barabartë i tij, si ai. Pas rënies, Perëndia foli përsëri me Adamin si ai gjithmonë kishte, dhe jo me zjarr, rrufeja, bubullima dhe errësirë të dendur për të trembur atë.

Tani kur Perëndia i thirri ata për të përfunduar ditën, çifti vendosi për të fshehur. Larg nga Perëndia simuluar një ndjekje, para se çifti është se përcaktuar për të fshehur. Së fundi për të kërkuar atyre përsëri: “Ku je” njeriu tha Follies e tyre dhe turp për të qenë lakuriq.

Njeriu u bë si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen (Zanafilla 3:22). Adami dhe Eva arriti në 'gjarpër' u tha atyre (Zanafilla 3: 5), megjithatë, e bëri përdorimin e tjetërsimit nga Perëndia.

Nuk ishte Perëndia që imponohet për burra mijëra e rregullave dhe ligjeve që kanë. Nevoja për rregullat dhe ligjet është diçka shumë natyra e njeriut.

Edhe para mëkatit, kur u pyet nga gjarpri, Eva keqësuar urdhërit hyjnor: **"Ju nuk do të hash mishin e tij; mos u prekni, që të mos vdisni"** (Zanafilla 3: 3). Burrat për veten tuaj ligje, sepse ato krijojnë ligjet, rregullat dhe argëtohem në çështjet morale. Pune ndonjë që nuk përshtaten në rregullat e saj.

Zoti e krijoi njeriun të zhveshur dhe u dha atyre asnjë ligj kundër lakuriqësi, por njeriu ndihet i turpëruar për veten e tij, dhe vendosi në iniciativën e saj për të mbuluar veten e tyre (Zan 3: 7).

Përse dystohet Perëndia, në qoftë se çdo gjë Ai e krijoi ishte e mirë? **"Por, o njeri, kush je ti që i kundërpërgjigjesh Perëndisë? Do gjë e formuar t'i thotë atij që e ka formuar atë, Pse je më bërë kështu?"** (Romakëve 9:20 -21) ?.

Të ndezës vetëm shoh lehvi mahfudh një mjet i shpikur nga Perëndia për të ndëshkuar njeriun, megjithatë, se çfarë sistemi ligjor modeli është të presin për të ndëshkuar njeri: Sistemet e tanishme ligjore, ose urdhërit të Edenit? Diçka është parandalues në sistemin juridik sot?

Së fundi, theksojmë nevojën për të bërë pyetje, megjithatë absurd ata mund të duket në të parë nëse ne jemi të interesuar në njohuri, megjithatë, kur bombardohet nga një pyetje, të shqyrtojë qëllimin e pyetësit.

Pas qartësimit qëllimin e pyetësit, nëse jeni të sigurt, shikoni për përgjigje në Bibël, si apostull James ishte i

qartë kur ai tha: “Tani në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, pyesni Perëndinë, i cili u jep të gjithëve bujarisht dhe pa fyerje dhe do të të jepet “(Jakobi 1: 5)